Τα παιδιά αποτελούν τη μεγαλύτερη ομάδα θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας κατά των γυναικών. Η έκθεση των παιδιών στη βία από στενό σύντροφο συνεπάγεται ότι εκτίθενται άμεσα ή έμμεσα σε βίαιη ή απειλητική συμπεριφορά μεταξύ των φροντιστών στο σπίτι. Αυτές οι εμπειρίες έχουν αρνητικό αντίκτυπο στα παιδιά και περιλαμβάνουν αυξημένο κίνδυνο ψυχολογικών, κοινωνικών και συμπεριφορικών προβλημάτων.

Η θυματοποίηση παιδιών σε σχέση με τη βία κατά των γυναικών πολύ συχνά επιμένει και κλιμακώνεται σε σχέση με γονικές διαφωνίες σχετικά με ρυθμίσεις επικοινωνίας με τα παιδιά. Ωστόσο, υπάρχουν ευρέως αποδεκτές πολιτικές και πρακτικές απόψεις ότι τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε προσωπικές σχέσεις και άμεση επαφή και με τους δύο γονείς.

Στην περίπτωση της ενδοοικογενειακής βίας κατά των γυναικών, ωστόσο, το δικαίωμα της γυναίκας στην ελευθερία από τη βία και την κακοποίηση συχνά συγκρούεται με το δικαίωμα του παιδιού να επικοινωνήσει με τον πατέρα. Ακόμα κι αν πολλά παιδιά θέλουν να έρθουν σε επαφή με τον πατέρα τους, αυτό πρέπει να γίνει υπό συνθήκες που διασφαλίζουν την ασφάλεια και την ευημερία της μητέρας και του παιδιού.

Το θέμα της επαφής με τα παιδιά στο πλαίσιο της βίας κατά των γυναικών απασχολεί ειδικούς στον τομέα της βίας κατά των γυναικών σε διεθνές επίπεδο. Μια ομάδα ανεξάρτητων εμπειρογνωμόνων εξέδωσε γνώμη τονίζει ότι η βία κατά των γυναικών πρέπει να είναι ουσιαστικός παράγοντας για τη λήψη αποφάσεων για την επιμέλεια, καθώς η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει κυρίως τις γυναίκες και έχει άμεσο αντίκτυπο στη ζωή των παιδιών. Προειδοποιούν επίσης ότι τα σεξιστικά στερεότυπα και οι συμπεριφορές που εισάγουν διακρίσεις πολύ συχνά οδηγούν σε δυσπιστία προς τις γυναίκες, ιδίως σε σχέση με εικαζόμενους ψευδείς ισχυρισμούς για κακοποίηση παιδιών και ενδοοικογενειακή βία.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε πρόσφατα με συντριπτική πλειοψηφία ένα ψήφισμα σχετικά με τις επιπτώσεις της βίας από στενό σύντροφο και της επιμέλειας σε γυναίκες και παιδιά. Η έκθεση υπογραμμίζει τον ανησυχητικό αριθμό γυναικοκτονιών και δολοφονιών παιδιών που διαπράττονται από γυναίκες μετά την αναφορά περιπτώσεων βίας λόγω φύλου και τονίζει ότι η προστασία των γυναικών και των παιδιών από τη βία και το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού υπερισχύει των άλλων κατά τον καθορισμό των προληπτικών μέτρων Πρέπει έχουν κριτήρια για δικαιώματα επιμέλειας και επίσκεψης. Το ψήφισμα αποθαρρύνει επίσης την κατάχρηση της «γονικής αποξένωσης» και παρόμοιων εννοιών και όρων που χρησιμοποιούνται για την άρνηση της μητρικής επιμέλειας του παιδιού και την παραχώρηση της σε πατέρα κατηγορούμενο για ενδοοικογενειακή βία με τρόπους που

αγνοούν πλήρως τους πιθανούς κινδύνους για το παιδί.

Ενώ η θεωρία του συνδρόμου γονικής αποξένωσης έχει βρει ελάχιστη αξιόπιστη επιστημονική υποστήριξη, ο όρος χρησιμοποιείται καταχρηστικά και με σχετική επιτυχία από βίαιους εγκληματίες για να αποκτήσουν αξιοπιστία στο οικογενειακό δίκαιο. Το δικαστικό σύστημα είναι γνωστό ότι υποβαθμίζει ακόμη και καλά τεκμηριωμένες υποθέσεις κακοποίησης και δίνει μεγαλύτερη βαρύτητα στη γονική αποξένωση από τους ισχυρισμούς για κακοποίηση. Αυτό έχει καταστροφικές επιπτώσεις στη ζωή των γυναικών και των παιδιών.

Το κλειδί για τη βελτίωση της ασφάλειας τόσο για τις γυναίκες όσο και για τα παιδιά που πλήττονται από την ενδοοικογενειακή βία είναι να διασφαλιστεί ότι τα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν πλήρως και αποτελεσματικά στη λήψη δικαστικών αποφάσεων. Η ενίσχυση της συμμετοχής των παιδιών σε θέματα επαφής με τα παιδιά και ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για τις υπηρεσίες/φορείς της ενδοοικογενειακής βίας και της παιδικής προστασίας καθώς και εντός του δικαστικού συστήματος.